

Nykarleby d. 1. November 1897.

Egen Ålskade Broder!

Mångentack för ditt kära bref. Jag hoppas att den besvärliga koliken nu tagit till flykten sedan du kom ut igen till din Udde dit du längtade. Ni har väl der ännu vackert, med blommor och grönt då här varit så vackra dagar ända hittills. I går var det ännu 7 graders värme och jag har friska blommor på mitt bord. Min långa resa är nu endast ett minne, men jag är mycket tacksam mot Gud för att jag fått vara så frisk och orkat besöka mina barn och funnit dem glada och förnöjsamma hvardera i sina förhållanden. Underligt var det dock

att vår resa, eller råttlare Emmis resa slutades med en begrafning. Jag glömde då jag skref till dig från Masku, att tala om att Sofi Schalin vistades der, inackorderad hos Henrik och Thilda. Hon hade ju varit sjuklig nästan hela sin tid och nu blind sedan 3 år. Men den senaste tiden var hon ändå ganska rask, gick omkring i rummen och i trädgården och vi hade ganska treftigt tillsammans. Annu tisdagen d. 28 Sept då vi reste derifrån följde hon oss ut och ingen anledning var att tro att slutet var så nära. Men redan torsdagsmorgon kom döden, kom så stilla och som det tycktes utan plågor att man kunde vara tacksam för en så fridfull hädanfärd. Hon gick nu till det land der de blindas ögon upplåtne varda för att se Guds härlighet. I Tammerfors träffade oss telegrammet och Emmi återvände till Masku för att hjälpa Thilda med begravningen. Vi voro inresta i Jfors hos Aline Elfström, om du minns henne som var hos oss i Larsmo, hon

är föreståndarinnan för Linnespinneriets
Arbetarkök, bor i ett ståtligt tvåvånings
stenhus och har det mycket bra. Hos
henne dröjde jag då till söndagen då hon
fick ledighet att följa med mig till Norrmalm.
I Björneborg var Leopold oss till mötes med
Komerserådinnan Alströms hästar och vagn
så att vi kommo mycket bekvämt och bra
fram oaktadt det dåliga väglaget.

Leopold och Fanny ha det der ganska trevligt
och bra, tre rum och kök utom kontorsrummet
och fri veel som är en god sak i dessa dyra
vedtider. Deras lilla Lauri är en snäll
och förständig gosse som talade båda språ
ken något sammanblandade och studerade
~~redan~~ Naturens bok helt ifrigt. d.v.s.

han viste namnen på de djur som fun
nos der afbildade och ville åter och åter
se på dem. Der dröjde vi då i tre dagar
och återvände så till Ifors der jag samman
träffade med Emmi och reste genom natten
åter hem samt ankommo d. 9. Oktober. Här
har du hela resebeskrifningen. Det var

ju ej underligt om denna resa var märk-
värdig för mig som suttit som snäckan
i sitt skal i 13 år, verlden har mycket
förändrats sedan dess. Vår goda stad
är sig temmeligen lik. Tjensteflickorna
som nu sluppit lösa, sväfra på gatorna
och hoppas få bättre tjänst till nästa år.
Lachris skulle skriva till dig dessa dagar
jag vet ej om han hunnit. Ingenting
fick han i Borgå. Språkfrågan regerar
landet. Få se om inte von Hertzen ändå
måste få det då han fick så mycket röster
inte missunna vi honom. Och jag som får
behålla mina barn här har vist inte
orsak att knöta. Gud ger väl dem deras
dagliga bröd ändå. Bengt och Mirjam
voro här de bådo att få sända sina häls-
ningar. Gummman Gyllenberg ligger
på sitt yttersta. Hildegard var i kyrkan
i går i sin rullstol. Hälsa de dina mycket.
Emmi sänder äfven sina varma häls-
ningar. Herren vare oss nära i nåd.

Din gamla Syster Sophie;